ころ.

'מוממי

ור"ה כה: סנהדריו יא:T. ב) [קידושין נו. ע"ו כט: זבחים ע: חולין יח.], ג) מנחות סו., ד) שם לט: מנחום מי״חו היית פיי מן, ד) [ל"ל לפני תמיד ושמוח

ליתא במוספח], ו) [הגי במנחות לט: שלא ילין], 1) ברכות ט. פסחים קכ: זבחים נו: מכילתא דר"י פרשת בא, ה) סוטה מט., ט) נשייך למשנה לעיל כ:], י) נדף סו.], ל) נע"בן, ל) נצ"ל נקטרין יעב"דן, מ) נע" מוספות ובחים נו: אימאז. ואיבעי׳ נ) וברכות ו: וע"ע סנהדרין

גליון הש"ם ר"ה דף יו ע"ב סוטה דף יג ע״ב:

הנהות הב"ח גמ' משמח רבן אל הזקן בטל: תום' ד"ה ולהקטר ס דכתיב כל וכו' אבל גמליאל במליאל אם לא שלטה בהן האור אין נמשכין: (ג) שם ד"ה הקורא וכו' אמר רב שבת אין נביא במנחה ולריך לומר כו׳ במנחה בשבת לאו כשחל ביו"ט נמחק:

מוסף רש"י

כפרה כתיב בה. כפר לעמך ישראל (קדושין נז. ע"ז כט: חולין יא.)**. קצירה** וספירה בלילה. דקצירה לא סגי דלא להוי בלילה דתמימות בעינן, וקצירה לא סגי דלא להוי קודס לא סגי דלא להוי קודס ספירה כדכתיב (דברים טו) הביאכם, וספירה הביאכם הוא (מנחות טו.). סילק את הישנה. מערכות שעמדו שם כשבת מערכות שעתדו שם נשנת זו (מנחות צט:). הדרן עלך הקורא למפרע לא היו למדין תורה אלא מעומד. שעד שמת הוא

רבינו חננאל

. יוסי אומר אפילו סילק לחם הפנים הישנה שחרית וסידר החדשה ערבית אין בכך כלום, ומה אני מקיים לחם הפנים לפני תמיד, שלא יליו שולחז בלא לחם. כל דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה. לאתויי אכילת פסחים ודלא כר׳ אלעזר בז עזריה דתני עד

משפט ביום. דכתיב והיה ביום הנחילו את בניו (דברים כא) אורעה [להקטר הדבים (ב) בל הדידה עד הבוקר. והיינו דוקא כל הפרשה כולה להיות דין במס' סנהדרין בפ' אחד דיני ממונות (דף לד:): ש לטהרת מלורע. בלפרים ועץ ארז ואזוב ושני תולעת: דאמר מר קלירה וספירה בלילה. ויליף לה במס' מנחותי מקראי: 🕒 פ"קדיומא (דף כ: לארורי אבילת פסחים ודלא ברבי אלעור

כל הלילה עד הבוקר. על מוקדה על המובח כל הלילה עד הבוקר: וכר' יוסי. דאמר במסכת מנחות אפילו סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית אף זו היתה תמיד ומהו תמיד שלא ילין שולחן בלא לחם אבל לרבנן טפחו של זה מסדר בלד טפחו של מסלק:

הדרן עלך הקורא למפרע

הקורא. עומד ויושב. אם רלה עומד אם רצה יושב: קראוה שנים. יחד ילאו ולא אמרינן חין שני קולות נשמעין כחחד: לח יברך. אין לריך לברך: בשני ובחמישי בשבת ובשבת במנחה. עורא מיקן שיהו קורין בשני ובחמישי בבבא קמא בפרק מרובה (דף פב.) והכא אשמעינן דשלשה הן כהן ולוי וישראל: ואין מוסיפין עליהן. יקשה ללבור מפני שהן ימי מלחכה ושבת במנחה סמוך לחשיכה הוא שהרי כל היום היו רגילין לדרוש: ואין מפטירין. משום האי טעמא גופיה: הפותח והחותם. בגמ'ל) מפרש: ואין מוסיפין עליהן. בראשי חדשים וחול המועד נמי איכא ביטול מלאכה דמלאכת דבר האבד מותרת: גמ' מה שאין כן בחורה. שאין קורין בתורה בלבור מיושב: **כביכול.** נאמר בהקב"ה כבאדם שיכול להאמר בו כן: שלא ישב על גבי המעה. אלא או שניהם על גבי המטה או שניהם על גבי קרקע: ולומד. מפי הגבורה: יושב ושונה. שנית לבדו מה שלמד: רכות. דברים רכים ונוחים שאדם מהיר לשמען: ובלבד

שמה משפט ביום אף כאן ביום: ולעריפת שמה משפט ביום אף העגלה: אמרי דבי רבי ינאי יוכפרה כתיב בה כקדשים: ולמהרת מצורע: דכתיב יזאת תהיה תורת המצורע ביום מהרתו: כל הלילה כשר לקצירת העומר וכו': דאמר מר יקצירה יוספירה בלילה והבאה ביום: ולהקטר חלבים ואברים: דכתיב יכל הלילה עד הבוקר: זה הכלל דבר שמצותו ביום כשר כל היום: זה הכלל לאתויי מאי לאתויי סידור בזיכין וסלוק בזיכין וכר' יוסי דתניא סרבי יוםי אומר סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית אין בכך כלום ומה אני מקיים 🌣 (לפני ה' תמיד) שלא יהא שולחן בלא לחם: דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה: לאתויי מאי בלאתויי אכילת פסחים ודלא כר' אלעזר בן עזריה דתניא יואכלו את הבשר בלילה הזה א"ר אלעזר בן עזריה נאמר כאן בלילה הזה ונאמר להלן יועברתי בארץ מצרים בלילה הזה מה להלן עד חצות אף כאן עד חצות:

הדרן עלך הקורא למפרע

הקורא יאת המגילה עומד ויושב קראה אחד קראוה שנים יצאו מקום שנהגו לברך יברך ושלא לברך לא יברך יבשני וחמישי בשבת במנחה קורין שלשה אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן ואין מפטירין בנביא הפותח והחותם בתורה לפניה ולאחריה הבראשי חדשים יובחולו של מועד קורין ארבעה אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן ואין מפטירין בנביא הפותח החותם בתורה מברך לפניה ולאחריה זה הכלל כל שיש בו מוסף ואינו

יום מוב קורין ארבעה יביום מוב חמשה יביוה"כ ששה יבשבת שבעה אין פוחתין מהן יאבל מוסיפין עליהן יומפטירין בנביא הפותח והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה: גמ' תנא ימה שאין כן בתורה מנהני מילי אמר רבי אבהו דאמר קרא יואתה פה עמד עמדי ואמר רבי אבהו אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו כביכול אף הקב"ה בעמידה וא"ר אבהו "מנין לרב שלא ישב על גבי ממה וישנה לתלמידו על גבי קרקע שְנאמר ואתה פָה עמד עמדי ת"ר ימימות משה ועד רבן גמליאל לא היו למדין תורה אלא מעומר משמת רבן גמליאל ירד חולי לעולם והיו למדין תורה מיושב והיינו דתנן ימשמת רבן גמליאל י בטל כבוד תורה כתוב אחד אומר יואשב בהר וכתוב אחד אומר יואנכי עמדתי בהר אמר רב עומד ולומד יושב ושונה ר' חנינא אמר לא עומד ולא יושב אלא שוחה רבי יוחנן אמר אין ישיבה אלא לשון עכבה שנאמר ייותשבו בקדש ימים רבים רבא אמר רכות מעומד וקשות מיושב: קראה אחד קראוה שנים יצאו וכו':

שנתעכלו האברים קודם חלות ששלטה בהן האור אבל אם לא משלה בהן אין 0 נמשכין אחר חצות כדאמר ר' יוחנן סוף

ב"ע. מ"מ נראה דהלכה כר' אלעזר דהא איכא סתמא בערבי פסחים (פסחים קכ: ושם) דקאי כוותיה דתנן הפסח אחר חלות מטמא את הידים וכן משנה באיזהו מקומן (זכחים דף נו:) וסתמא בסוף פ"ק דברכות (דף ט.) גבי מעשה ובאו בניו של רבן גמליאל מבית המשתה וכו׳ אמר להם כל מה שאמרו חכמים עד חלות מלותן עד שיעלה עמוד השחר ואילו אכילת פסחים לא קתני ומוקי לה כראב״ע דאמר עד חלות וא"כ לריך למהר לאכול מצה בלילי פסחים קודם חצות ואפילו מנה של אפיקומן שהרי חיוב מצה בזמן הזה הוה דאורייתא מי אבל בהלל של אחר אפיקומן אין להחמיר

כל כך שהרי מדרבנן הוא: הדרן עלך הקורא למפרע הקורא. ואין מפמירין בנביא. קשיא לר"ת דהא בפרק

במה מדליקין (שבת דף כד. ושם) אמר רב אחדבוי (ג) שאלמלא שבת אין נביא במנחה ביום טוב שחל להיות בשבת ולריך לומר דהאי דקאמר התם דמפטיר בנביא במנחה בשבת כשחל ביו"ט לאו דוקא נביא אלא רולה לומר בכתובים כדאמרינן פרק כל כתבי (שם קטו:) בנהרדעא פסקי סדרא בכתובים במנחה בשבתא ופסקי היינו הפטרה ומקומות יש שנוהגין לעשות כן והטעם שתפטיר במנחה בתענית ולא בשחרית משום דכתיב בה שמרו משפט ועשו לדהה (ישעיה נו) ואגרא דתעניתא לדקתא לעת ערב ומש״ה נכון לאומרו

:בערב אחר שעשו לדקה **הפותח** והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה. קשיא

אמאי תנא הך מילתא הכא ג' פעמים דהא בחד זימנא סגיא וי"ל דהוה סלקא דעתך דכל דטפי מילתא מחבריה מברך לפניה ולאחריה מש״ה

אצטריך למתני בכולהו: אלמלא מקרא כתוב. קשיא שיש אלמלא שרונה לומר אילו לא כגון הכא וכגון אלמלא אגרות הראשונות (לעיל דף יב:) וכן הרבה ויש אלמלא שרולה לומר אילו היה אלמלא נגדוה לחנניה מישאל ועזריה (כתובות דף לג:) וכן אלמלא לוי אתה וכו' (לקמן דף כד:) ומאי שנא ואומר ר"ת דהיכא שיש אל"ף בסוף אלמלא רוצה לומר אילו לא והיכא דכתי׳ אלמלי ביו"ד רוצה לומר אילו היה:

תנל לרות האבינה. הַבְּרִית אַשֶּׁר בָּרָת יִיִּ עִמָּכָם וָאַשַּב בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִיִּלָה לָחָם לא אָכִלְתִּי וּמִים לא שְׁתִּיתִּי: - דברי הַבְּרִית אָשֶּׁר בָּרָת יִיִּ עִמָּכָם וָאַשַּב בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילְה לָחָם לא אָכִלְתִּי וּמִים לא שְׁתִּיתִּי: החת האבים להחת בין אינים האשב בְּדֶר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לְחָם לֹא אָכַלְתִי וֹמִים לֹא שְׁתִיתִּי: דברים ט ט פּרָאָנִים אָרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לְיִלְה לָחָם לֹא אָכַלְתִי וֹמִים לֹא שְׁתִיתִּי: דברים ט ט פּרָאַענִים אָרְבָּעִים אַרְבָּעִים לְיִלְה לָיִשְׁמֵע יִיְ אַלִּי גָּם בָּפָּעָם הַהְוֹא לֹא אָבְה יִיְּ הַשְׁרִיִּבְרִים אִ מוּ הַשְׁרִיבִּים כְּנְיִם בְּנִים בִּיְמִים אֲשֶׁר יְשְׁבְּתָם: דברים א מו

ישלא ייקי שולחן בכא לחם. כל דבר שמצותו במילה כשר כל הלילה. להעניק הפסחים ודלא כרי אכעור בן עודיה דתני עד השיקוף: דברים יי 10. [תַשְבוּ בְּקֶדְשׁ יְמִים רָבִים בְּיְמִים אֲשֶׁר יְשַבְּתָם: דברים א מו חצות. ירדושלמו דבר שדוחה את השבת לעבודת ביו אלהינו, בין בחול בין בשבת. דהרך עלך הקורא את המנילה של המולדה את המגילה עומד היושב יצא. תנא מה שאין כן בתורה, שנאמר ואתה פה עמוד עמדי. אמר רב מנין לרב שלא ישב על גבי מיטה ותלמיד על גבי קרקע וישנה, שנאמר ואתה פה עמוד [עמדי], כלומר התלמיד כמו הרב. ת"ר מימות [משה] ועד רבן גמליאל היו למידין תורה מעומד, משמת רבן גמליאל ירד חולי לעולם והתחילו לישב ולשנות. והיינו דתוך במהר משמת רבן אמליאל בטל כבוד תורה. כתוב אחד אומר ואשב בהר ארבעים יום, וכתוב אחר אומר ואגכי עמדתי בהר. ואסיקנא רכות מעומד וקשות מיושב. בתנ"ר קרא[ה] אחד את המגילה או קראוה שנים ביחד יצאו.

בז א מיי׳ פ״ז מהלכות ממידין הלכה ו [כב] סמג עשין ר טוש"ע א"ח סימן תפט סעיף א:

קרבן פסח הלכה טו קרבן פסח טוכט עד סמג עשין רכו: ג מיי' פ"ב מהלכות מגילה הלכה ז סמג

עשין מד"ס ד טוש"ע א"ח סי תרל סעיף א [ב]: ב ד מיי פי"ב מהלכות תפלה הלכה טו טור ש"ע א"ח סי קלה סעיף אי

סימן תכג סעיף א: ד ו מיי שם טוש"ע א״ח סי תרסג סעיף א: ה ז מיי שם טוש"ע א"ח סי תפח סעיף ג וסי מצל סעיף א: ו ח מיי׳ שם טוש״ע א״ח סימן תרכא סעיף א: ל"ח סי' רפב סעיף א: א"מ מיי שם הלכה ב טוש"ע שם סעיף ד וסי' תפח סעיף ג וסימן תלד סעיף א וסי' תרכא ביף א וסי סעיף א: ויי׳ שעיף מ. ל מייי שם הלכה יא טוש"ע א"ח סיי קמא

תורה אור השלם בַּפֵּר לְעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר פְּדִיתְ יְיָ וְאַל תִּתַן דֶּם נָקִי בְּקֶרֶב עַמְּוּך יִשְׂרָאַל וְנִכַּפֵּר לְהֶם זאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרֶע בְּיוֹם טְהֵרְתוֹ בְּמִצֹרֶע בְּיוֹם טְהֵרְתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהַן:

סעיף א: מ מיי' פ"ד מהלכות מ"ת הלכה ב טוש"ע

י"ד סי' רמו סעיף ט: יא ג מיי' שס:

3. צֵו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנָיוּ לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעלְה הָוֹא הָעֹלָה עַל מוֹיְקְרָה על המזבח כל הלילה לָחֶם פָּנִים לְפָנֵי תְּמִיד: תּוּקָד בּוֹ: ויקרא וֹ ב 4. וְנָתַתָּ עַל הַשְּׁלְחָן 4. וְנָתַתָּ עַל הַשְּׁלְחָן 5. וְנָתַתָּ עַל הַשְּׁלִחָן שמות כה ל

שמות כה ל 5. וְאָבְלוּ אֶת הַבְּשֶׁר בַּלִּיְלָה הַנָּה צְלִי אֵש וּמִצוֹת עַל מְרֹרִים יֹאבְלָהוּ: שמות יב ח 6. וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרִים בַּלִילָה הַנָּה וְהָבֵּיתִי כְל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וִעֵד בְּהַמָּה וּבְכָל מִצְרַיִם אֶעֶשָּה

סכוות ב-7. וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמְּדִי וַאַדַבְּרָה אַלֶּיךְ אַת כָּל הַפּנִיצְּוָה נְהָנ הַפִּנִיצְּוָה וְהַנּ הְלַמְּדֵם וְעָשׁוּ בְּ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתַן וְהַחֻקִּים דברים ה כז לרשתה: ?. בעלתי ההרה לְקַחַת 8. בעלתי